



Begravnings praxis i ljuset av Koranen och Sunnah

Al-Istirja

Att gråta om barmhärtighet vid dödsögonblicket är tillåtet

Ord vid dödsögonblicket

Goda ord

Surah Yasin

Att vända den avlidna mot qiblah

Acceptans av ödet

Mellan fruktan och hopp

Att önska döden

Skulder

Wasiyah (Testamentet)

- **Efter döden**

- Att stänga ögonen och du'a (åkallan)
- Att täcka kroppen
- Att skynda på begravningen
- Att lokalisera begravningsplatsen
- Att betala av den avlidnes skulder

- **Tillåtna handlingar för de närvarande**

- Att avtäcka ansiktet och kyssa det
- Att gråta

- Tålmod
- Al-Hidad (Sorgeperiod)
- **Förbjudna handlingar för de närvarande**
 - Jammer och klagan
 - Att slå sig på kinderna och riva sönder kläder
 - Att raka huvudet eller rufsa till håret
 - Att tillkännage någons död
 - Att samlas för kondoleanser
 - Att familjen till den avlidne förbereder mat
- **Rekommenderade handlingar för de närvarande**
 - Att vittna om den avlidnes godhet
- **Förberedelse av den döde**
 - Föreskrifter angående tvagning
 - Metod för tvagning
 - Martyren
 - Föreskrifter angående svepningen
 - Föreskrifter angående begravningsprocessionen
- **Begravningsbönen**
 - Undantag: Barn under pubertetsålder
 - Salat al-Janazah
 - Jama'ah (Församlingen)
 - Plats för bönen
 - Metoden för bönen
 - Förbjudna tider
- **Begravningen**
 - Föreskrifter angående begraving
 - Föreskrifter angående att placera kroppen i graven
- **Efter begravningen**
 - Att besöka gravar
 - Kvinnor som besöker gravar
 - Att tala om den avlidne

Vi gick med Allahs Sändebud till smeden Abu Sayf, och han var maken till Ibrahims (profetens sons) ammor. Allahs Sändebud tog Ibrahim och kysste honom och doftade honom, och senare gick vi in i Abu Sayfs hus och vid den tiden var Ibrahim i sina sista andetag, och Allahs Sändebuds ögon började fälla tårar. Abdur-Rahman ibn Awf sade: "O Allahs Sändebud, även

du gråter!” Han sade: ”O Ibn Awf, detta är barmhärtighet.” Sedan grät han mer och sade: ”Ögonen faller tårar och hjärtat är bedrövat, och vi kommer inte att säga annat än det som behagar vår Herre. O Ibrahim! Sannerligen är vi bedrövade över din skilsmässa från oss.”

[Sahih al-Bukhari]

Al-Istirja

När nyheten om ett dödsfall i familjen når släktingar och vänner, är det första de bör säga följande koranvers (2:156):

”Inna lillahi wa inna ilayhi raji’un [Sannerligen! Vi tillhör Allah och sannerligen till Honom skall vi återvända].”

Denna du‘a kallas på arabiska *al-istirja‘*.

I fallet med make eller maka bör de lägga till:

”Allahumma ajirni fi musibati wakhluḥ li khayran minha” (eller *minhu* om det är hustrun som säger det).

[O Allah, ge mig belöning i min prövning och ersätt henne (eller honom) med någon bättre]

Att gråta av barmhärtighet vid dödsögonblicket är tillåtet

Profeten fällde tårar, men ropade inte högt ...

Vi gick med Allahs Sändebud till smeden Abu Sayf, och han var maken till Ibrahims (profetens sons) ammor. Allahs Sändebud tog Ibrahim och kysste honom och doftade honom, och senare gick vi in i Abu Sayfs hus och vid den tiden var Ibrahim i sina sista andetag, och Allahs Sändebuds ögon började fälla tårar. Abdur-Rahman ibn Awf sade: ”O Allahs Sändebud, även du gråter!” Han sade: ”O Ibn Awf, detta är barmhärtighet.” Sedan grät han mer och sade: ”Ögonen faller tårar och hjärtat är bedrövat, och vi kommer inte att säga annat än det som behagar vår Herre. O Ibrahim! Sannerligen är vi bedrövade över din skilsmässa från oss.”

[Sahih al-Bukhari]

Ord vid dödsögonblicket

Både Abu Sa‘id al-Khudri och Abu Hurayrah återgav att Profeten ﷺ sade:

"Uppmana era döende (att säga): la ilaha illa Allah."

[Sahih Muslim, vol. 2, nr. 1996]

Och:

"... den vars sista ord före döden är: la ilaha illa Allah, kommer att träda in i Paradiset en dag, även om han drabbas av straff innan dess."

(Denna tilläggsdel finns endast i Sahih Ibn Hibban, autentiserad i *Irwa' al-Ghalil*, vol. 3, s. 150)

Detta uttalande betyder inte bara att vi ska nämna shahadah, utan att den döende ska instrueras att uttala shahadah, vilket framgår av Profetens ord:

"... den vars sista ord är: la ilaha illa Allah ..."

Muslimerna uppmuntras också att vara närvarande när icke-muslimerna håller på att dö, för att presentera islam för dem, i hopp om att de ska acceptera islam före sin död. För att acceptansen av islam vid denna tidpunkt ska vara till någon nytta måste den vara baserad på kunskap, den måste uttryckas uppriktigt och med visshet, och den måste ske innan själva döds kampen börjar.

Allahs Sändebud sade: "Jag vittnar om att det inte finns någon gud värd dyrkan utom Allah och att jag är Allahs Sändebud. Varje tjänare som möter Allah med dessa två {vittnesbörd}, utan att hysa någon tvekan om dem, kommer att träda in i Paradiset."

[Muslim, vol. 1, s. 20, nr. 41, återberättad av Abu Hurayrah]

Profeten sade: "Allah, Den Störste och Mest Årorike, kommer att acceptera Sin tjänares ånger tills döds kampen börjar."

(Samlad av at-Tirmidhi och Ibn Majah och autentiserad i Sahih Sunan Ibn Majah, vol. 2, s. 418, nr. 3430. Se Riyadh as-Salihin, vol. 1, s. 12, nr. 18 för en engelsk översättning av denna hadith.)

Goda ord

De närvarande kan be högt för den som håller på att dö och låta personen höra ord av omtanke och sympati. Negativa ord bör undvikas — detta kommer bara att öka svårigheterna som den sjuka och döende står inför. Goda ord och positiva tankar kommer att göra dödsprocessen lättare och återhämtning från sjukdom mer uthärdlig ...

Umm Salamah berättade att Profeten ﷺ sade:

”Om ni är i närheten av en sjuk eller döende person, bör ni säga goda saker, för sannerligen säger änglarna ’Amin’ till vad ni än säger.”

När Umm Salamah frågade Profeten ﷺ vad hon skulle säga, svarade han:

”Säg: **Allahumma-ghfir li wa lahu wa a’qibni minhu ‘uqba hasanah** [O Allah, förlåt honom och mig, och ge mig en god ersättning efter honom].”

[Sahih Muslim, vol. 2, s. 436, nr. 2002; Sunan Abu Dawud, vol. 2, s. 887, nr. 3109; Sunan Ibn Majah, vol. 2, s. 366–367, nr. 1447; Mishkat al-Masabih, vol. 1, s. 337]

Surah Yasin

Praktiken att specifikt läsa det 36:e kapitlet i Koranen, Surah Yasin, i närvaro av den döende har ingen grund i den autentiska sunnah. Varken Profeten eller hans följeslagare gjorde det eller rekommenderade att det skulle göras. Det faller dock under den allmänna kategorin ”goda saker” som kan sägas i närvaro av den döende, men det bär ingen särskild dygd

...

Det finns en icke-autentisk hadith återberättad av Ma’qil och samlad i Sunan Abi Dawud, vol. 2, s. 889, nr. 3115, och Sunan Ibn Majah, vol. 2, s. 367, nr. 1448. Se även Mishkat al-Masabih, vol. 1, s. 338. Den förklaras som icke-autentisk i Da’if Sunan Abi Dawud, s. 316, nr. 683.

Denna icke-autentiska hadith anger felaktigt att Surah Yasin bör läsas för den döende; att tro att detta har särskilt värde betraktas som *bid’ah*, en syndfull innovation i religionen.

Att vända den avlidna mot qiblah

Att vända kroppen på den som håller på att dö så att han eller hon ligger vänd mot qiblah [Makkah] har ingen grund i Profetens ﷺ och hans följeslagares praxis. Kroppen ska vändas mot Makkah när den placeras i graven, enligt Profetens instruktioner. Men vid dödsögonblicket fanns det inga instruktioner. Att vända kroppen blev en sed efter Profetens följeslagares tid, men den motsattes av lärda från den tiden ... det vill säga Sa’id ibn al-Musayyib ibn Hazn (634–713 e.Kr.), från den medinanska stammen Makhzum, som var en av de sju ledande rättslärda i Medina. Han var känd som den mest kunnige lärde om Omar ibn al-Khattabs rättsprinciper och hans domar. Han levde på det han tjänade genom försäljning av olivolja och han accepterade aldrig bidrag. [Al-A’lam, vol. 3, s. 155]

[Samlad av Ibn Abi Shaybah i *al-Musannaf* och autentiserad i *Ahkam al-Jana'iz*, s. 11, not 15]

Acceptans av ödet

Den döende är skyldig att acceptera sitt öde med värdighet så att det blir en källa till belöning och välsignelse för honom på Domedagen. Profeten ﷺ lärde att tålamod inför livets prövningar är en rättfärdig handling som sonas synder genom.

Abdullah berättade att han besökte Allahs Sändebud ﷺ medan han led av hög feber och sade till honom:

"O Allahs Sändebud, du har hög feber."

Han svarade: "Ja, jag har en feber lika stark som två av era män upplever."

Jag frågade: "Är det för att du kommer att få dubbel belöning?"

Han svarade: "Ja, så är det. Varje muslim som drabbas av skadan från ett törne eller mer kommer, som ett resultat av det, att få några av sina synder sonade, på samma sätt som ett träd faller sina löv."

[Sahih al-Bukhari, vol. 7, s. 374, nr. 551 och Sahih Muslim, vol. 4, s. 1364, nr. 6235]

Mellan fruktan och hopp

Den döende personen bör vara i ett psykologiskt tillstånd mellan fruktan och hopp. Personen bör frukta Allahs straff för sina synder och samtidigt hoppas på Allahs barmhärtighet och förlåtelse ...

"Förlora inte hoppet om Allahs barmhärtighet, för sannerligen kan Allah förlåta all synd."

Koranen 39:53

Det enda undantaget från denna regel är synden shirk, eftersom den upphäver själva syftet med skapelsen ...

"Säg: O Mina tjänare som har försyndat sig mot sig själva (genom att begå onda handlingar och synder)! Falla inte i förtvivlan över Allahs barmhärtighet, sannerligen förlåter Allah alla synder. Sannerligen, Han är ständigt Förlåtande, Mest Barmhärtig."

Koranen 4:48, se även 4:116

Sannerligen, Allah förlåter inte att man sätter medhjälpare vid Hans sida i dyrkan, men Han förlåter allt annat för den Han vill, och den som sätter medhjälpare vid Allahs sida i dyrkan har sannerligen uppfunnit en oerhörd synd.

Att önska döden

Oavsett hur svår smärtan av sjukdomen blir, är det inte tillåtet att hoppas på eller önska döden. Dödsönskan återspeglar en tro att Allah har belastat en människa bortom hennes förmåga och indikerar brist på tålamod. Ju längre människor lever, desto fler möjligheter har de att göra gott och förbättra sin situation ...

Anas återgav att Profeten ﷺ sade:

"Ingen av er bör önska döden på grund av något ont som drabbat honom. Men om någon måste göra det, låt honom säga:

***Allahumma ahyini ma kanat al-hayatu khayran li* [O Allah, håll mig vid liv så länge livet är bäst för mig]**

***wa tawaffani idha kanat al-wafatu khayran li* [och ta mitt liv om döden är bättre för mig]."** [al-Bukhari, Muslim]

Skulder

Döende personer kan ha i sin ägo vissa föremål som tillhör andra. Om så är fallet bör de återlämnas så snart som möjligt, för att undvika att behöva betala tillbaka dem med sina goda gärningar på Domedagen.

Profeten ﷺ rapporteras ha sagt:

"Det finns två typer av skuld: den som dör med avsikt att återbetala den, för honom kommer jag att ta ansvar; och den som dör utan avsikt att återbetala den, från honom kommer det att tas från hans goda gärningar. Det kommer inte att finnas några dinarer eller dirham den Dagen."

(Samlad av at-Tabarani och autentiserad i *Ahkam al-Jana'iz*, s. 5)

Wasiyah (Testamentet)

Innan döden bör alla som lämnar efter sig rikedom och egendom skriva eller diktera ett testamente i vilket de kan ge bort upp till en tredjedel av sin förmögenhet till dem som inte skulle ärva från dem enligt de islamiska

arvsreglerna.

Denna rekommendation instiftades av Allah för att skydda rättigheterna för släktingar och vänner som inte ärver. Följaktligen uppmuntrade Profeten ﷺ muslimer att skriva ned det och bära det med sig så snart behovet uppstår.

Abdullah ibn Omar berättade att Allahs Sändebud ﷺ sade:

”Det är inte rätt för en muslim som har något att testamentera att låta två nätter gå utan att ha det skriftligt i sin ägo ...”

(Återberättad av Ibn Omar och nedtecknad i alla de sex stora hadithsamlingarna ... Sahih al-Bukhari, vol. 4, s. 1, nr. 1; Sahih Muslim, vol. 3, s. 863, nr. 3987; Sunan Abi Dawud, vol. 2, s. 805, nr. 2856)

Enligt islamisk lag betraktas rikedom som erhålls genom *wasiyah* inte som arv, utan som en gåva. Enligt denna lag får muslimer lämna en del av sin förmögenhet till icke-muslimska släktingar, och en muslim får också ta emot en del i ett testamente från en icke-muslimsk släkting, eftersom det betraktas som en gåva. I annat fall gäller:

”En muslim ska inte ärva från en icke-troende, och en icke-troende ska inte ärva från en muslim.”

(Sahih al-Bukhari, vol. 8, s. 498, nr. 756; Sahih Muslim, vol. 3, s. 852, nr. 3928)

Enligt det islamiska arvsrättssystemet (*fara'id*) klassificeras icke-muslimer inte som arvingar till muslimer. På samma sätt har muslimer ingen rätt att ta del av sina avlidna icke-muslimska släktingars förmögenhet som delas ut enligt icke-islamiska arvsregler.

(Det vill säga: om den avlidne icke-muslimske släktingen inte skriver ett testamente (*wasiyah*) och den icke-muslimska staten delar upp hans eller hennes förmögenhet enligt sina egna lagar, är den muslimske släktingen förbjuden enligt islamisk lag att ta emot någon del som tilldelas honom eller henne genom denna process.)

Efter döden

Obligatoriska handlingar för de närvarande

När personen avlider är släktingarna och de närvarande skyldiga att utföra vissa tjänster för honom eller henne.

Att stänga ögonen och du'a (åkallan)

Den avlidnes ögon bör stängas och böner bör göras för honom, baserat på följande hadith från Umm Salamah:

Umm Salamah sade:

Allahs Sändebud ﷺ kom in och fann Abu Salamahs ögon stirrande. Han stängde dem och sade:

"Sannerligen, när själen tas, följer ögonen den."

Några från hans familj började jämra sig, så han sade:

"Be endast om gott för er själva, för sannerligen säger änglarna 'Amin' till vad ni än säger."

Sedan bad han och sade:

Allahumma-ghfir li Abi Salamah warfa' darajatahu fil-mahdiyyin

[O Allah, förlåt Abu Salamah och höj hans rang bland de rätt vägledda]

wakhlufhu fi 'aqibihi fil-ghabirin

[och låt hans efterkommande bli som honom]

waghfir lana wa lahu ya Rabb al-Alamin

[Förlåt oss och förlåt honom, o världarnas Herre]

wafsah lahu fi qabrihi wa nawwir lahu fih

[och vidga hans grav och lys upp den för honom]

(Sahih Muslim, vol. 2, s. 436-437, nr. 2003)

Att täcka kroppen

Ett tygstycke tillräckligt stort för att täcka hela den avlidnes kropp bör dras över hela kroppen.

Att skynda på begravningen

Det är inte tillåtet för muslimer att fördröja begravningen för att så många släktingar som möjligt ska hinna se den avlidne, vilket är vanlig praxis i andra samhällen. När döden är uppenbar bör kroppen förberedas och föras ut ur huset för bön och begravning så snart som möjligt. På detta sätt minimeras kontakten med den döda kroppen, vilket håller sorgen och smärtan av att se den döde på en minimal nivå.

Abu Hurayrah återgav att Profeten sade: **"Skynda er med begravningsriterna."**

(Samlad i alla de sex stora hadithsamlingarna. Se: Sahih al-Bukhari, vol. 2, s. 225, nr. 401; Sahih Muslim, vol. 2, s. 448, nr. 2059; Sunan Abi Dawud, vol. 2, s. 897–898, nr. 3153; Sunan Ibn Majah, vol. 2, s. 383, nr. 1477; Mishkat al-Masabih, vol. 1, s. 338)

Val av begravningsplats

Den döde bör begravas i det område där han eller hon dog. Att transportera kroppen till ett annat område eller ett annat land är inte tillåtet om det i onödan fördröjer begravningen eller orsakar ekonomiska eller andra svårigheter.

Att betala den avlidnes skulder

Alla utestående skulder som den avlidne hade ska betalas från den förmögenhet han eller hon lämnat efter sig, även om det förbrukar hela arvet. Om den avlidne saknade förmögenhet eller om arvet inte räckte för att täcka alla skulder, kommer den islamiska staten att vara ansvarig för att betala resten — förutsatt att den avlidne hade gjort seriösa ansträngningar för att betala tillbaka.

Tillåtna handlingar för de närvarande

Att avtäcka ansiktet och kyssa det

De som är närvarande vid dödsögonblicket eller de som kommer för att se den avlidne en sista gång får avtäcka ansiktet och kyssa det. Att kyssa den dödes ansikte betraktas som en del av Profetens ﷺ och hans följeslagares sunnahh.

(Sunan Abi Dawud, vol. 2, s. 898, nr. 3157; Sunan Ibn Majah, vol. 2, s. 371, nr. 1456)

Att gråta

De närvarande och den avlidnes släktingar får gråta under en maximal period av tre (3) dagar.

Abdullah ibn Ja'far berättade att Profeten ﷺ dröjde med att besöka Ja'fars familj "i tre dagar efter hans död", sedan kom han till dem och sade: "Gråt inte över min bror efter idag."

(Abu Dawud, vol. 3, s. 1165, nr. 4180)

Tålmod

De anhöriga till den avlidne är skyldiga att vara tålmodiga, utöva självbehärskning och med värdighet acceptera Allahs beslut, eftersom Allah redan har lovat mänskligheten att Han kommer att pröva dem.

”Sannerligen kommer jag att pröva er med fruktan och hunger, och förlust av rikedom, liv och frukten (av ert arbete), så ge glada nyheter till de tålmodiga.”

Koranen 2:155

Bland de glada nyheterna för dem som är tålmodiga när älskade går bort är att ett hem förbereds åt dem i Paradiset. Abu Musa al-Ash‘ari återgav att Allahs Sändebud sade:

”Om ett barn till [Allahs] tjänare dör, kommer Allah att säga till Sina änglar: ’Tog ni Min tjänares barn?’ De kommer att svara: ’Ja.’ Han kommer sedan att säga: ’Tog ni hans livs kärlek?’ De kommer att svara: ’Ja.’ Han kommer sedan att fråga: ’Vad sade Min tjänare?’ och de kommer att svara: ’Han prisade Dig och sade: Sannerligen, vi tillhör Allah och till Honom skall vi återvända.’ Allah kommer då att säga: ’Bygg ett hus i Paradiset för Min tjänare och kalla det Lovprisningens Hus.’”

Sahih Sunan at-Tirmidhi, vol. 1, s. 298–299, nr. 814

Det sanna tålmod för vilket Allah, subhanahu wa ta‘ala, lovar belöning är det som praktiseras när prövningen först slår till. Det verkliga testet av tålmod är vid själva olyckans ögonblick; att vara tålmodig efter att den första chocken och reaktionen lagt sig betraktas inte som verkligt tålmod.

Al-Hidad (Sorgeperiod)

Kvinnor är skyldiga att undvika alla former av utsmyckning som ett tecken på sorg över sina makar, barn eller släktingar. Detta motsäger inte rekommendationen om tålmod, så länge sorgperioden inte överstiger tre dagar för hennes barn eller släkting och fyra månader och tio dagar för hennes make.

Umm Atiyyah sade:

”Vi förbjöds att sörja mer än tre dagar för en avliden person, förutom för en make, i vilket fall en kvinna ska sörja i fyra månader och tio dagar.

[Under denna period] fick vi inte bära kohl på våra ögon, inte parfymera oss, inte bära färgade kläder, förutom 'asab-tyg. Det var tillåtet för oss vid badet efter menstruationen att använda en liten mängd rökelse.”

[al-Bukhari, Sahih Muslim,]

Förbjudna handlingar för de närvarande

Jammer och klagan

Profeten förbjöd strikt jammer, skrik och att anlita gråterskor. Vidare identifierade han sådana handlingar som kufr (otro), eftersom de uttrycker missnöje med vad Allah har bestämt. **Iman** (tro) innefattar tron att Allah är källan till allt gott och att alla Hans handlingar är visa. Riktig iman skulle aldrig tillåta dem som besitter den att begå sådana handlingar av okunnighet.

Abu Hurayrah återgav att Profeten sade:

”Det finns två sedvänjor bland människor som båda indikerar otro: att håna andras härkomst och att jämra sig över de döda.”

[Muslim, vol. 1, s. 44, nr. 128]

”Sannerligen straffas de döda i sina gravar på grund av sina familjers jammer över dem.” al-Bukhari, vol. 2, s. 213, nr. 379; Muslim

Profeten sade:

”Den avlidne som man jämrar sig över torteras för detta jammer.”

(al-Bukhari 2.378, återberättad av al-Mughirah)

Profeten sade:

”Den som slår sina kinder, river sina kläder och följer okunnighetens dagars sed är inte av oss.” (al-Bukhari 2/385, återberättad av Abdullah)

De döda kommer att lida på grund av sina släktingars jammer i två fall:

(a) När den avlidne begärde jammer före sin död.

(b) Om den avlidne visste att det var hans folks sed och han inte bad dem att låta bli att göra det över honom.

Att slå sig på kinderna och riva sönder kläder

På Profetens tid var sedvänjan i Arabien att kvinnor i sorg slog eller rev sina kinder och slet sönder sina kläder. Dessa handlingar förbjöds strikt, liksom liknande handlingar som innefattar självskada eller förstörelse av materiella tillgångar. Alla dessa handlingar förstärker smärtan och sorgen som följer döden, medan islam söker minimera den.

Ibn Mas'ud rapporterade att Profeten sade:

”Den som slår sitt ansikte, river sina kläder eller kallar (andra) till en o-islamisk slogan är inte av oss.”

(Samlad av al-Bukhari, Muslim, Ibn Majah och al-Bayhaqi; al-Bukhari, vol. 2, s. 216, nr. 385; Sahih Muslim, vol. 1, s. 59, nr. 184)

Att raka huvudet eller rufsa till håret

Inom islam är kvinnor skyldiga att undvika olika former av utsmyckning för att inte dra till sig andra män under sin sorgperiod, eftersom det är förbjudet att ingå äktenskap under denna tid. Men att raka huvudet och rufsa till håret är förbjudet, eftersom dessa handlingar går bortom normala gränser och är förknippade med förislamiska föreställningar. [al-Bukhari, vol. 2, s. 215, nr. 383; Muslim, vol. 1, s. 59, nr. 186–187]

Att tillkännage någons död

Det är förbjudet att göra en stor sak av att tillkännage någons död, såsom att utropa det från moskéernas minareter, annonsera det på marknadsgatorna, etc.

När någon dog brukade Hudhayfah ibn al-Yaman säga:

”Tillkännage inte hans död för någon, av rädsla för att det ska bli ett dödsutrop, och jag hörde Allahs Sändebud förbjuda dödsutrop med mina egna två öron.”

(at-Tirmidhi och Sunan Ibn Majah, vol. 2, s. 382, nr. 1476; autentiserad i Sahih Sunan Ibn Majah, vol. 1, s. 248, nr. 1203)

En lugnt uttryckt allmän information är dock tillåten, baserat på Profetens praxis.

Att samlas för att ge kondoleanser

Seden att organisera sammankomster i hemmet, vid graven eller i moskén för att ge kondoleanser till den avlidnes familj strider mot Profetens följeslagares sunnahh.

Imam ash-Shafi'i sade:

”Jag ogillar sammankomster, även om det inte finns något jammer eller gråt. För det förnyar bara [familjens känslor av] sorg och belastar deras matförråd.”

(al-Umm, vol. 1, s. 248, citerad i *Ahkam al-Jana'iz*, s. 167; al-Majmu', vol. 5, s. 306, citerad i *Ahkam al-Jana'iz*, s. 167)

Att familjen till den avlidne förbereder mat

Den skyldighet som läggs på den avlidnes familj att förbereda mat för sammankomster är felaktig, baserat på det tidigare nämnda uttalandet av Profetens ﷺ följeslagare al-Bajali. Dessutom strider det mot Profetens ﷺ uttryckliga instruktioner till släktingar, vänner och grannar att **skicka mat till den sörjande familjen**. [al-Bukhari, vol. 7, s. 401, nr. 593; Muslim, vol. 4, s. 1202, nr. 5491; samlad av at-Tirmidhi, Abu Dawud och Ibn Majah (Sunan Ibn Majah, vol. 2, s. 455, nr. 1610); autentiserad i Sahih Sunan Ibn Majah, vol. 1, s. 268, nr. 1306]

Rekommenderade handlingar för de närvarande

Det var Profetens praxis att låta sin familj förbereda mat åt de avlidnes släktingar.

Senare utvecklade människor denna praxis tills den blev en överdriven ritual med mycket pompa och ståt. Senare lärda betraktade dess förvrängda form som en innovation och övergav den.

[Sunan Ibn Majah, vol. 2, s. 455, nr. 1610]

Att vittna om den avlidnes godhet

Det rekommenderas att rättfärdiga muslimer som kände den avlidne väl och som var bland hans eller hennes grannar vittnar inför andra om den avlidnes goda egenskaper.

Anas återgav att Profeten ﷺ sade:

”För varje muslim som dör och fyra av hans nära grannar vittnar om att de har känt honom som god, kommer Allah — Den Välsignade, Den Högste — att säga: 'Jag har accepterat ert vittnesmål och förlåtit honom för det som ni inte känner till.'”

[Samlad av Ahmad och autentiserad i *Ahkam al-Jana'iz*, s. 45–66]

Förberedelse av den döde

Det bör inte finnas någon fördröjning i att förbereda kroppen, det vill säga tvagning, svepning och begravning av den avlidne, vilket stöds av Profetens instruktion:

”Skynda er med begravningsriterna.”

(Samlad i alla sex hadithsamlingarna. Se Sahih al-Bukhari, vol. 2, s. 255, nr. 401)

Föreskrifter angående tvagning

Fard kifayah (kollektiv plikt) – Att tvätta kroppen före svepningen och begravningen är obligatoriskt, enligt många nedtecknade instruktioner givna av Profeten ﷺ.

[Sahih al-Bukhari, vol. 2, s. 194, nr. 344]

Män tvättar män – Som generell regel bör män ta ansvar för att tvätta män, och kvinnor bör tvätta kvinnor. Det enda undantaget från regeln är i fallet med en mahram, såsom mellan make och maka, eller små barn.

De mest kunniga – De som tar ansvar för att tvätta den döde bör vara de mest kunniga om procedurerna, helst från den avlidnes närmaste familj eller släktingar. De som har *taqwa* (gudsfruktan, fromhet) bör väljas för att säkerställa korrekt behandling av den döde.

Ghusl (islamiskt bad) – De som tvättar den döde behöver inte vara i ett tillstånd av rituell renhet. Därför får menstruerande kvinnor utföra tvagningen. Det rekommenderas dock att de som tvättar den döde tar ett islamiskt bad (*ghusl*) efteråt, baserat på följande hadith:

Abu Hurayrah återgav att Profeten ﷺ sade:

”Den som tvättar den döde bör ta ghusl, och den som bär kroppen bör göra wudhu.”

[Sunan Abi Dawud, vol. 2, s. 898, nr. 3155]

Metod för tvagning

Kroppen bör läggas ut, kläs av sina kläder och lederna bör mjukas upp om möjligt. En duk bör placeras över de privata delarna, mellan naveln och knäna, så att de som tvättar inte ser den avlidnes könsdelar. Magen bör tryckas på för att tömma eventuella kvarvarande orenheter.

En trasa eller duk bör användas för att tvätta kroppen, och tvagningen bör börja med de delar på kroppens högra sida som tvättas under wudhu.

Efter att wudhu är fullbordad bör kvinnans hår lösas upp om det var flätat och håret tvättas noggrant. Därefter bör resten av kroppen tvättas, och kroppen bör vändas på sidan så att högra sidan tvättas helt innan den vänstra.

Kroppen bör tvättas minst tre gånger, och vattnet bör innehålla något rengöringsmedel, såsom tvål eller desinfektionsmedel. Den sista tvagningen bör innehålla någon form av parfym, såsom kamfer eller liknande.

Kroppen bör sedan torkas och håret kammats ut. För kvinnor bör håret flätas i tre flätor — en från framsidan och två från sidorna — och placeras bakom hennes huvud.

Undantag: Pilgrimen I fallet med en person som dör i tillstånd av *ihram* får ingen parfym användas vid tvagningen av hans eller hennes kropp.

Martyren

När det gäller martyren (*shahid*) ska hans eller hennes kropp inte tvättas överhuvudtaget, utan begravas som den är.

Föreskrifter angående svepningen

Att svepa kroppen är obligatoriskt, baserat på Profetens ﷺ befallningar att göra så. Kroppen bör svepas omedelbart efter att den har tvättats och torkats.

Svepningen eller dess kostnad bör tas från den avlidnes kvarlåtenskap om det finns tillräckligt med pengar för att köpa kläder som kan täcka hela kroppen.

Svepningen bör vara tillräcklig för att täcka hela kroppen; om inte, bör de som förbereder kroppen tillhandahålla en korrekt svepning.

Om antalet döda är stort eller om tyget som används för svepningen inte räcker till alla kroppar, får mer än en kropp svepas i samma tyg åt gången.

Antalet tygstycken som används för att svepa kroppen kan vara så få som ett stycke. Det kan också vara två stycken. Det föredragna antalet anses generellt vara tre stycken, baserat på att Profeten ﷺ sveptes i tre. Men eftersom användningen av ett eller två stycken föreslogs och godkändes av Profeten ﷺ själv, kan följeslagarnas val av tre stycken inte anses mer föredraget än två eller ett. Det finns ingen skillnad mellan män och kvinnor i antalet tygstycken som används. Profeten ﷺ specificerade inte ett särskilt antal för kvinnor och ett annat för män, vilket många muslimer idag tror.

Den föredragna färgen är vit. Det rekommenderas också att tyget, eller åtminstone ett av tygstyckena, är randigt.

Det rekommenderas att svepningen parfymeras med rökelse tre gånger, utom i fallet med den som är i *ihram*, som tidigare nämnts.

Att spendera stora summor pengar på svepningen, på det sätt som icke-muslimer tävlar med varandra i att köpa de dyraste kistorna, är strikt förbjudet i islam. Tygstyckena bör vara av vanligt tyg, helst bomull och inte syntetmaterial, så att det bryts ned snabbt tillsammans med kroppen, och antalet tygstycken bör inte överstiga tre.

Föreskrifter angående begravningsprocessionen

Att följa båren

Att följa en muslims bår är en av de obligatoriska rättigheterna som varje muslim har gentemot alla muslimer som bevittnar hans eller hennes begravningsprocession.

Metod för att följa båren

Det finns två grundläggande sätt att följa båren. Båda sätten praktiserades av Profeten ﷺ, men han föredrog det andra sättet genom att ange att dess belöning var större:

1. Att följa den från familjens hem tills begravningsbönen utförs.
2. Att följa den från familjens hem tills kroppen har begravts.

Kvinnors deltagande

Dygden i att följa båren gäller i huvudsak män. Kvinnor uppmuntras inte att delta, baserat på att Profeten ﷺ förbjöd deras deltagande.

Sorgekväden

Att följa båren med jammer, sånger, sorgeskväden, rökelse osv. är förbjudet och betraktas som *bid'ah* (religiösa innovationer). Profeten ﷺ och hans följeslagares väg var att hålla tystnad medan de gick med båren.

Hastighet i att bära båren

Bärarna är skyldiga att gå snabbt från den avlidnes hus till moskén och från moskén till begravningsplatsen.

Yahya berättade för mig från Malik från Nafi' att Abu Hurayrah sade:
"Gör era begravningar snabba, för det är endast gott som ni för honom framåt mot, eller ont som ni tar bort från era nackar."
 (Muwatta 16/58)

Att gå med båren

De som går med båren får gå framför, bakom eller på båda sidor om den, medan de som rider ska vara bakom den.

Att stå upp för båren

I islams tidiga dagar brukade Profeten ﷺ stå upp när båren passerade, men senare avskaffade han denna praxis.

Transport av båren

Att transportera båren i en begravningsvagn eller bil enligt icke-muslimska traditioner är förbjudet. Vagnar som kunde användas för att transportera de döda fanns på Profetens ﷺ tid, men han instruerade sina följeslagare att gå och bära båren med sina egna händer. Profeten ﷺ instruerade uttryckligen sina följare vid många tillfällen att skilja sig från icke-muslimer i religiösa och sociala seder.

Begravningsbönen

Utförandet av *Salat al-Janazah* (begravningsbönen) betraktas som *fard kifayah* (kollektiv plikt). Om någon begravs utan att den utförs hålls hela samhället ansvarigt, men så länge några samlas och utför den faller ansvaret bort från resten av samhället.

Undantag: Barn under pubertetsålder

Ett barn som föds dött eller aborteras efter den fjärde månaden, eller ett som dör innan det når puberteten, behöver inte få begravningsbön (*salat al-janazah*), eftersom Profeten ﷺ inte gjorde det för sin egen son.

Ett barn som aborteras före den fjärde månaden — om barnet föddes dött före den fjärde månaden — får ingen begravningsbön, eftersom det inte anses levande i mänsklig mening, det vill säga att det har en själ som man kan be för. Denna regel baseras på hadithen återgiven av Ibn Mas'ud, i vilken Profeten ﷺ sade:

”Sannerligen, skapelsen av var och en av er samlas i hans moders mage i fyrtio dagar, sedan blir han en blodig klump under en liknande period, sedan blir han en köttklump under en liknande period, därefter sänds en ängel till honom och ängeln blåser hans själ in i honom.”

Sahih al-Bukhari, vol. 8, s. 387, nr. 593; Sahih Muslim, vol. 4, s. 1391, nr. 6390

Salat al-Janazah

Martyren (Shahid)

Salat al-Janazah krävs inte för den som dör eller dödas medan han kämpar för islams sak. En sådan person kan begravas utan begravningsbön. Dock får begravningsbön utföras för martyrer, eftersom Profeten ﷺ vid andra tillfällen utförde *salat al-janazah* för dem som dog i strid.

En avrättad brottsling

En person som frivilligt erkänner ett brott vars straff är döden bör man be begravningsbönen för, eftersom ett sådant erkännande är en oöverträffad form av sann ånger.

De fördärvade

Begravningsbönen ska hållas även för dem som var kända för att vara fördärvade, såsom alkoholister, narkotikamissbrukare, äktenskapsbrytare och de som övergav bönen och zakat, samtidigt som de erkände att dessa är obligatoriska plikter.

Det är dock att föredra att de lärda och de fromma inte deltar i begravningsbönen för dem, som en bestraffning för dem och en avskräckning för andra som dem. Det var Profetens ﷺ praxis att inte be för dem som begick stora synder, även om han tillät andra att göra det. [Muslim, vol. 2, s. 464, nr. 2133]

Skuldsatta

I början vägrade Profeten ﷺ att leda begravningsbönen för dem som dog och lämnade skulder efter sig utan medel att betala dem. Detta gjordes för att betona vikten av att rensa sina skulder med den välgörenhet (*sadaqah*) som han mottog.

[Muslim, vol. 3, s. 855, nr. 3944]

Begravning utan salah

Det är tillåtet att utföra begravningsbönen vid graven för någon som begravdes utan att *salat al-janazah* utfördes för honom.

[Sahih al-Bukhari, vol. 2, s. 192, nr. 339; s. 228, nr. 407; Sahih Muslim, vol. 2, s. 453, nr. 2084]

Salat al-Gha'ib

Om någon dör i ett land eller en situation där ingen kan utföra *salat*

al-janazah för honom, är det tillåtet för en grupp muslimer att utföra begravningsbön för honom i hans frånvaro. Denna bön kallas *salat al-gha'ib*.

[Sahih al-Bukhari, vol. 2, s. 191, nr. 337]

Icke-troende

Att utföra begravningsbön eller ens söka förlåtelse eller barmhärtighet för dem som dör i öppen otro eller *nifaq* (dold otro) är strikt förbjudet, baserat på följande instruktion från Allah i Koranen:

"Be aldrig för någon av dem som dör, och stå inte vid deras gravar, för sannerligen har de förnekat Allah och Hans Sändebud och dött i synd."
Koranen 9:84; Sahih al-Bukhari, vol. 2, s. 201-202, nr. 359; Sahih Muslim, vol. 4, s. 1456-1457, nr. 6680; Sahih al-Bukhari, vol. 6, s. 158, nr. 197

Al-Jama'ah (Församlingen)

I församling

Salat al-janazah, liksom de fem dagliga obligatoriska bönerna, måste utföras i församling. Detta var det enda sätt som Profeten ﷺ och hans följeslagare utförde den på. Profeten ﷺ rapporterades också ha sagt: **"Be som ni sett mig be."**

[Sahih al-Bukhari, vol. 1, s. 345, nr. 604]

Det enda undantaget från denna regel var i fallet med begravningsbönen för Profeten ﷺ, där hans följeslagare tycks ha bett var för sig på grund av situationens unikheter och deras förvirring vid den tiden. [al-Bidayah wan-Nihayah, vol-5, s304-305]

Tre rader

Det är att föredra att de som står bakom imamen bildar minst tre rader, eftersom detta var sunnah när antalet bedjande inte räckte för att fylla moskén.

"Varje muslim som dör och tre rader av muslimer ber för honom kommer att bli förlåten."

Ahkam al-Jana'iz, s. 99, med stöd av följande hadith: Abu Dawud, vol. 2, s. 899, nr. 3160

Två män

Om det endast finns en man förutom imamen, ska han be bakom imamen och inte bredvid honom, som han skulle göra i andra böner.

(Samlad av al-Bayhaqi, al-Hakim och at-Tabarani och autentiserad i *Ahkam al-Jana'iz*, s. 100)

Imamen

Amiren eller hans assistent har större rätt att leda begravningsbönen än den avlidnes *wali*. Om varken amiren eller hans representant är närvarande, ska den som har mest kunskap om Koranen leda begravningsbönen, även om han är ett barn. Kunskap är inte bara memorering, utan det som ger nytta.

(Samlad av al-Bayhaqi och autentiserad i *Ahkam al-Jana'iz*, s. 100-101; Sahih al-Bukhari, vol. 5, s. 413-414, nr. 595)

Flera avlidna

Om det finns flera avlidna kan en enda *salat al-janazah* utföras för dem alla. Men om det finns både män och kvinnor placeras kvinnornas kroppar framför imamen och männens bakom imamen, även om de är små barn.

(Samlad av an-Nasa'i 1:280, al-Bayhaqi 4:33 och ad-Daraqutni 194; autentiserad i *Ahkam al-Jana'iz*, s. 103)

Platsen för bönen

Inne i moskén

Den vanliga praktiken idag att hålla begravningsbönen inne i moskén baseras på den tillfälliga praxis som Profeten ﷺ ibland utförde.

[Se Sahih Muslim, vol. 2, s. 460-461, nr. 2124]

Utanför moskén

Det är dock att föredra att ha en plats (musalla) avsedd för

begravningsbönen utanför moskén, eftersom detta var Profetens ﷺ vanliga praxis.

[Se Sahih al-Bukhari, vol. 2, s. 191, nr. 337; Sahih Muslim, vol. 2, s. 452, nr. 2077]

Mellan gravarna

Det är förbjudet att utföra *salat al-janazah* mellan gravarna, enligt följande hadith återgiven av Anas ibn Malik, där han sade:

”Profeten ﷺ förbjöd att utföra bönen för de döda mellan gravarna.”

(Samlad av at-Tabarani och autentiserad i *Ahkam al-Jana'iz*, s. 108, nr. 72)

Metoden för bönen

Imamens position

Imamen bör stå, vänd mot qiblah, bakom huvudet på den avlidne mannen och bakom mitten av den avlidna kvinnan.

[Sunan Abi Dawud, vol. 2, s. 907–908, nr. 3188; autentiserad i Sahih Sunan Abi Dawud, vol. 2, s. 615, nr. 2735]

Antalet takbir

Det är möjligt att göra fyra, fem, sex, sju eller nio takbir, eftersom alla dessa är återgivna i autentiska hadither och i Profetens följeslagares handlingar.

Fyra takbir

Abu Hurayrah återgav att Allahs Sändebud ﷺ tillkännagav an-Najashis död samma dag som han dog och gick ut med dem till en plats avsedd för stora böneförsamlingar. Han ordnade dem i rader och uttalade fyra takbir under begravningsbönen.

[Sahih al-Bukhari, vol. 2, s. 227, nr. 404; Sahih Muslim, vol. 2, s. 452, nr. 2077]

Fem takbir

Abdur-Rahman ibn Abi Layla sade:

”Zayd ibn Arqam brukade göra fyra takbir över våra döda, men en gång gjorde han fem, så vi frågade honom om det.”

Han svarade:

”Allahs Sändebud ﷺ brukade göra det.”

[Sahih Muslim, vol. 2, s. 453–454, nr. 2089]

Sex takbir

Abd-Khayr sade att Ali ibn Abi Talib brukade göra sex takbir för dem som deltog i Badr-slaget, fem takbir för resten av Profetens följeslagare och fyra takbir för alla andra människor.

(Samlad av al-Bayhaqi och ad-Daraqutni; autentiserad i Ahkam al-Jana'iz, s. 113)

Sju takbir

Musa, son till Abdullah ibn Yazid, sade att Ali ibn Abi Talib utförde begravningsbönen med sju takbir för Abu Qatadah, som var bland dem som deltog i Badr.

(Samlad av al-Bayhaqi; autentiserad i Ahkam al-Jana'iz, s. 113–114)

Nio takbir

Abdullah ibn az-Zubayr rapporterade att Profeten ﷺ utförde begravningsbönen för Hamzah med nio takbir.

(Samlad av at-Tahawi och at-Tabarani; autentiserad i Ahkam al-Jana'iz, s. 114)

Att höja händerna

Det är tillåtet att antingen höja händerna vid varje takbir eller endast vid

den första.

[Sahih al-Bukhari, vol. 2, s. 228, kapitel 55]

Placering av händerna

Den högra handen bör placeras på den vänstra över bröstet, som i den vanliga bönen, eftersom det inte finns några autentiska ahadith som anger något annat.

[Sahih al-Bukhari, vol. 1, s. 396–397, nr. 707]

Recitation

Omedelbart efter den första takbiren bör suran *al-Fatihah* läsas, enligt autentiska ahadith. Det enda som bör läsas före *al-Fatihah* är åkallelsen om skydd (*al-isti'adhah*) och *basmalah*.

[Sahih al-Bukhari, vol. 2, s. 236, nr. 419; Sahih al-Bukhari, vol. 1, s. 397, nr. 710; Sahih Muslim, vol. 1, s. 219, nr. 786]

Bön för Profeten ﷺ

Omedelbart efter den andra takbiren bör bönen för Profeten ﷺ läsas, enligt någon av de olika former som används i den vanliga bönen.

[Sahih Sunan an-Nasa'i, vol. 2, s. 428, nr. 1880; Sahih al-Bukhari, vol. 4, s. 385, nr. 589]

Du'a för den avlidne

Efter var och en av de återstående två eller fler takbirerna bör uppriktiga böner göras för den avlidne, hans eller hennes släktingar och de levande. Ingenting från Koranen bör reciteras efter dessa återstående takbire.

[Abu Dawud, vol. 2, s. 616–617, nr. 2740]

Taslim

Det finns två sätt att avsluta begravningsbönen med *taslim*:

(Samlad av al-Bayhaqi och at-Tabarani; autentiserad i *Ahkam al-Jana'iz*, s. 127, nr. 83)

- Antingen genom *taslim* endast åt höger sida, såsom i Abu Hurayrahs hadith;
- eller genom *taslim* åt båda sidor, såsom i Ibn Mas'uds hadith.

Förbjudna tider

Det finns tre tider på dagen då *salat al-janazah* eller någon annan *salah* är strikt förbjuden, utom i nödfall. Dessa är tiderna då soldyrkarna brukade utföra sina riter. Därför blev dessa tider förbjudna för att undvika likhet med dem och för att hindra icke-muslimer från att tro att muslimer också dyrkar solen.

Oqbah ibn Amir sade:

”Det finns tre tider då Allahs Sändebud ﷺ brukade förbjuda oss att utföra *salah* eller begrava våra döda:

1. När solen håller på att stiga upp tills solskivan tydligt är över horisonten;
2. När solen står mitt på himlen tills den börjar luta;
3. När solen håller på att gå ned tills den helt har försvunnit.”

[Sahih Muslim, vol. 2, s. 395, nr. 1811 & s. 906, nr. 3186]

Begravningen

Föreskrifter angående begraving

Att begrava alla – Muslimer är skyldiga att begrava alla som dör inom områden under deras jurisdiktion.

Muslimer begravs separat – Muslimer bör inte begravas bredvid icke-muslimer, och icke-muslimer bör inte begravas bredvid muslimer; varje grupp bör ha sin egen separata begravningsplats.

Begraving på kyrkogården – Det var Profetens ﷺ sunnah att begrava de döda på Medinas begravningsplats, känd som al-Baqi‘.

[Sahih al-Bukhari, vol. 2, s. 156, nr. 280]

Gravens djup – Graven bör grävas djup och bred och vara väl förberedd.

[Sunan Ibn Majah, vol. 2, s. 425, nr. 1560]

Gravens form – Graven kan grävas rakt ned (*shaqq*) med en begravningskammare i mitten, eller med en nisch (*lahd*) där begravningskammaren skapas på sidan. I båda fallen skapas en kammare av jord och förseglas med obränt lertegel. Båda metoderna praktiserades på Profetens ﷺ tid.

Profeten ﷺ föredrog dock *lahd*-stilen.

[Sunan Ibn Majah, vol. 2, s. 423, nr. 1557]

Antal kroppar i en grav – Två eller fler kroppar kan begravas i samma grav. Detta kan bero på ett stort antal döda till följd av en naturkatastrof eller pest, eller att de döda tillhör samma familj.

[Sahih al-Bukhari, vol. 2, s. 239, nr. 427]

Föreskrifter angående att placera kroppen i graven

Män och inte kvinnor

Det är att föredra att endast män ansvarar för att placera den döda kroppen i graven, även om den avlidna är en kvinna. Detta beror på att det har varit sed bland muslimer från Profetens ﷺ tid fram till idag. Processen kräver en viss styrka, och män är generellt starkare än kvinnor.

Nära släktingar

De blodsbesläktade släktingarna till den avlidne har större rätt att placera kroppen i graven, baserat på den allmänna betydelsen av följande koranvers:

”Blodsfränder har större rätt till varandra i Allahs Skrift.”

Koranen 8:75

Maken får placera sin hustru i graven på villkor att han inte hade sexuell umgänge med henne föregående natt.

[Sahih al-Bukhari, vol. 2, s. 238, nr. 426]

Fötterna först

Det är att föredra att kroppen placeras i nischen med fötterna först. Detta var det dokumenterade sättet som Profeten ﷺ gjorde.

På höger sida

Placera den döda kroppen i graven på dess högra sida med ansiktet vänt mot qiblah (Makkah).

Du'a

När kroppen sänks ned i graven rekommenderas de som hanterar

proceduren att säga någon av följande korta böner:

Ibn Omar sade:

”När Profeten ﷺ placerade en död person i hans grav brukade han säga: 'I Allahs namn och enligt Allahs Sändebuds väg (sunnahh).'"

Sunan Ibn Majah, vol. 2, s. 419–420, nr. 1150; autentiserad i Sahih Sunan Ibn Majah, vol. 1, s. 259, nr. 1260

Att kasta jord på graven

Det rekommenderas att de som står nära graven kastar tre dubbelhandfullar jord i graven efter att begravningskammaren har förseglats.

Efter begravningen

Att höja graven

Det är rekommenderat att jordhögen över graven höjs något, inte mer än en handsbredd, så att den är högre än den omgivande marken. Detta görs för att graven lätt ska kunna urskiljas och inte trampas på eller vanhelgas. Med tiden kommer den upphöjda delen naturligt att sjunka när jorden sätter sig.

Att markera graven

Att placera en sten eller något liknande, utan inskriptioner, för att markera gravens plats är också från sunnahh. Markeringen hjälper människor att senare hitta graven, exempelvis för att begrava andra familjemedlemmar i samma område.

Byggnader över gravar

Att uppföra någon form av byggnad eller struktur över gravar är strikt förbjudet.

[Sahih Muslim, vol. 2, s. 459, nr. 2116]

Du‘a

När begravningen är avslutad rekommenderas det att de närvarande vid graven ber för den avlidne.

(Autentiserad i *Sahih Sunan Abi Dawud*, vol. 2, s. 620, nr. 2758)

De levandes böner för den döde kommer att gynna den döde — med

Allahs tillåtelse.

Profeten ﷺ sade:

”En muslims bön för sin muslimske broder i hans frånvaro blir besvarad. Så länge han ber om gott för sin broder finns det en ängel vid hans huvud som säger: 'Amin, och må detsamma vara för dig.'”

[Sahih Muslim, vol. 4, s. 1429, nr. 6590]

Fastor

Fastor som den avlidne missat kan utföras på hans eller hennes vägnar av nära släktingar. Dessa fastor kan vara från Ramadan eller från löften (*nathr*).

Aishah återgav att Allahs Sändebud ﷺ sade:

”Den som dör med fastor obetalda — hans förmyndare bör fasta för honom.”

[Sahih al-Bukhari, vol. 3, s. 99, nr. 173; Sahih Muslim, vol. 2, s. 556, nr. 2553]

Att plantera kvistar på gravar

Det är inte tillåtet att plantera blommor eller kvistar på graven. Att lägga kransar och blommor är en icke-muslimsk sed. Profetens ﷺ följeslagare och de tidiga muslimska lärda praktiserade inte detta.

Det är dock autentiskt återgivet att Profeten ﷺ vid ett enda tillfälle satte en palmkvist på en grav.

[Sahih al-Bukhari, vol. 2, s. 249–250, nr. 443; Sahih Muslim, vol. 1, s. 171–172, nr. 575]

Årliga gravbesök

Att besöka gravar på årsdagen av en persons död, eller vid särskilda årliga högtider för den avlidne, är förbjudet.

Att resa med avsikt att besöka gravar förbjöds uttryckligen av Profeten ﷺ. Denna sed utgör grunden för avgudadyrkande pilgrimsfärder i andra religioner.

[Sahih al-Bukhari, vol. 1, s. 157, nr. 281; Sahih Muslim, vol. 2, s. 699, nr. 3218]

Recitation av Koranen

Det finns ingen grund för att recitera Koranen på kyrkogården. Varken al-Fatihah eller någon annan sura bör läsas vid gravarna.

Att besöka icke-muslimers gravar

Även om deltagande i icke-muslimers begravningsriter inte är tillåtet, får muslimer besöka de otroendes gravar för att reflektera.

Däremot är det helt förbjudet att be om förlåtelse eller barmhärtighet för dem som dör i otro.

”Oavsett om du (O Muhammad ﷺ) ber om förlåtelse för dem (hycklarna) eller inte ber om förlåtelse för dem ... (och även) om du ber sjuttio gånger om deras förlåtelse ... kommer Allah inte att förlåta dem, eftersom de har förnekat Allah och Hans Sändebud (Muhammad ﷺ). Och Allah vägleder inte de människor som är fasiqun (upproriska, olydiga mot Allah).”

Koranen 9:80

”Och be aldrig (O Muhammad) för någon av dem (hycklarna) som dör, och stå inte vid hans grav. Sannerligen har de förnekat Allah och Hans Sändebud och dött medan de var fasiqun (upproriska — olydiga mot Allah och Hans Sändebud).”

Koranen 9:84

Profeten Muhammad ﷺ hindrades av Allah från att be vid sin egen mors begravning, eftersom hon — liksom hans far — hade dött som polyteist. [Sahih Muslim, vol. 2, s. 463, nr. 2130]

Barnens välgörenhet

Föräldrar kommer att dra nytta av alla rättfärdiga handlingar som deras barn utför, utan att barnens belöning minskar. Ett rättfärdigt barn betraktas som en del av förälderns förtjänst.

[Sunan Abi Dawud, vol. 2, s. 1002, nr. 3521; Sahih Muslim, vol. 3, s. 866, nr. 4002; Sahih al-Bukhari, vol. 2, s. 266, nr. 470]

Att besöka gravar

Att besöka gravar rekommenderas i islam för att hjälpa de levande att reflektera över detta livs korthet och det nästas närhet.

[Se Sahih Muslim, vol. 2, s. 463, nr. 2131]

Kvinnor som besöker gravar

Rekommendationen att besöka gravar är allmän och inkluderar kvinnor, precis som det tidigare förbudet inkluderade dem utan särskilt omnämmande. Kvinnor delar dessutom i de andliga fördelarna av att besöka gravarna.

När Profeten ﷺ fann en kvinna gråtande på kyrkogården körde han inte bort henne, utan sade åt henne att inte gråta.

Anas ibn Malik berättade att Profeten ﷺ en gång passerade en kvinna som grät vid en grav och sade till henne:

"Frukta Allah och ha tålamod."

[Sahih al-Bukhari, vol. 2, s. 208, nr. 372; Sahih Muslim, vol. 2, s. 439, nr. 2013]

Efter att ha nämnt denna hadith under rubriken *Att besöka gravar* sade Ibn Hajar:

"De lärda har haft olika åsikter om kvinnor [som besöker gravar].

Majoriteten ansåg att de ingår i det allmänna tillståndet att besöka gravar [om det inte finns risk för korrupktion]. Tillståndet för kvinnor att besöka gravar stöds av hadith. Beviset i hadithen är att Profeten ﷺ inte klandrade kvinnan för att hon satt vid graven, och allt han godkänner är bevis [för dess tillåtlighet]."

Fath al-Bari, vol. 4, s. 244

Frekventa gravbesök av kvinnor

Det är dock inte tillåtet för kvinnor att ofta besöka gravar. Hassan ibn Thabit berättade att Allahs Sändebud ﷺ förbannade kvinnor som ofta besöker gravar.

Möjligen beror förbudet mot frekventa besök på de negativa följder som sådana besök kan leda till, såsom:

- Förlust av vissa av makens rättigheter på grund av hennes frekventa frånvaro från hemmet,
- Onödig offentlig exponering av kvinnor,
- Ökad sorg som kan leda till jammer och andra förbjudna uttryck för sorg.

Att tala om den avlidne

In sha' Allah, det finns bestraffning för den avlidne när man talar illa om honom eller henne vid begravningen. Detta betyder inte att den avlidne hör att man talar gott eller illa om dem.

Berättelsen från Abul-Aswad

"Jag kom till Madinah när en epidemi hade brutit ut. Medan jag satt med Omar ibn al-Khattab passerade en begravningsprocession och folket prisade den avlidne. Omar sade:
'Det har bekräftats för honom.'

En annan begravningsprocession passerade och folket prisade den avlidne. Omar sade:
'Det har bekräftats för honom.'

En tredje procession passerade och folket talade illa om den avlidne. Han sade:
'Det har bekräftats för honom.'

Jag (Abul-Aswad) frågade:
'O de troendes ledare! Vad har bekräftats?'

Han svarade:
'Jag sade detsamma som Profeten ﷺ sade, nämligen: Om fyra personer vittnar om en muslims fromhet, kommer Allah att ge honom Paradiset.'

Vi frågade:
'Om tre personer vittnar om hans fromhet?'

Han (Profeten ﷺ) svarade:
'Även tre.'

Sedan frågade vi:
'Om två?'

Han svarade:
'Även två.'

Vi frågade honom inte om en enda vittnesbörd." [al-Bukhari, återberättad av Abul-Aswad]

Berättelsen från Anas ibn Malik

En begravningsprocession passerade och folket prisade den avlidne.

Profeten ﷺ sade:

"Det har bekräftats för honom."

Sedan passerade en annan procession och folket talade illa om den avlidne. Profeten ﷺ sade:

"Det har bekräftats för honom."

Omar ibn al-Khattab frågade Allahs Sändebud ﷺ:

"Vad har bekräftats?"

Han svarade:

"Ni prisade denne, så Paradiset har bekräftats för honom; och ni talade illa om denne, så Helvetet har bekräftats för honom. Ni människor är Allahs vittnen på jorden." [al-Bukhari, återberättad av Anas ibn Malik]